

se eller foretage retslige skridt for at fastholde rentekravet.

Gennemførelse af udlægsforretning udgør et retsligt skridt. Det følger således af retsplejelovens § 527, at forældelse afbrydes ved indgivelse af en anmodning om udlæg, hvis fordringshaveren søger forretningen fremmet uden ugrundet ophold. Det er en forudsætning for, at afbrydelse finder sted, at fogedforretningen rent faktisk gennemføres.

Ifølge retsplejelovens § 490, stk. 1, kan fogedretten afvise at foretage udlægsforretning hos en skyldner, hvis fogedretten er bekendt med, at der inden for de sidste 6 måneder har været afholdt en forretning, hvor det ikke var muligt at opnå dækning. Dette forhold beskrives normalt således, at skyldneren har afgivet en såkaldt insolvenserklæring.

Ifølge § 490, stk. 2, i retsplejeloven gælder stk. 1 dog ikke, hvis der er rimelig grund til at antage, at skyldneren ejer aktiver, hvori udlæg kan foretages, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, som gør det rimeligt at afholde udlægsforretning.

Det må efter nyere retspraksis antages, at retsplejelovens § 490, stk. 2, skal forstås således, at en begæring om afholdelse af en fogedforretning skal tages til følge, selv om der foreligger en insolvenserklæring, hvis formålet med udlægget er at afbryde forældelsen. Der kan i den forbindelse henvises til dommene optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1994.718 Ø og 1997.342 Ø.

En kreditor, der vil afbryde forældelsen ved en udlægsforretning, skal som udgangspunkt give møde i fogedretten, idet fogedretten ellers afviser fogedforretningen, jf. retsplejelovens § 492, stk. 1.

3.3.2. Lovforslagets udformning

Ved det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) foreslås det på baggrund af Forældelsesudvalgets betænkning nr. 1460/2005, at adgangen efter Danske Lov 5-14-4 til at afbryde forældelsesfristen ved påmindelse ophæves. Baggrunden for dette forslag er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) pkt. 3.3.1.

Forslaget til ny forældelseslov vil således indebære, at afbrydelse af forældelsen i alle tilfælde, herunder for både hovedstolen og renterne ved lån og kreditter, vil skulle ske enten ved skyldnerens erkendelse eller ved foretagelse af retslige skridt. Denne ændring kan medføre, at kreditorer i større omfang end hidtil vil anmode om foretagelse af udlæg.

I de tilfælde, hvor skyldneren er solvent, og der således kan gennemføres en fogedforretning, medvirker dette i overensstemmelse med hensynene bag forældelsesreglerne til, at fordringer bliver afviklet inden for rimelig tid. I de tilfælde, hvor skyldneren har afgivet en insolvenserklæring, kan det derimod umiddelbart virke som en unødigt og urimelig byrde for kreditor, hvis denne i almindelighed skal være tvunget til at gennemføre en udlægsforretning alene for at afbryde forældelsen.

Forældelsesudvalget har på den baggrund i betænkning nr. 1460/2005 foreslået en ny bestemmelse i retsplejelovens § 490, stk. 3, der bestemmer, at i tilfælde, hvor der er afgivet en insolvenserklæring, kan en udlægsforretning gennemføres med henblik på at afbryde forældelsen, uden at fordringshaver behøver at give møde i fogedretten, medmindre skyldneren fremsætter indsigelser inden for en af fogedretten fastsat frist. Der vil være tale om en undtagelse fra hovedreglen i retsplejelovens § 490, stk. 1, jf. ovenfor, og fra retsplejelovens § 492, stk. 1, hvorefter fogedretten som udgangspunkt skal afvise en udlægsforretning, hvis den, der har fremsat anmodning om tvangsfuldbyrdelsen, udebliver.

Udvalget har foreslået, at reglen udformes således, at fogedrettens meddelelse til skyldneren om det opgjorte krav og om formålet med kravets fremsættelse vil have samme virkning med hensyn til afbrydelse af forældelse som afholdelse af en udlægsforretning, hvis der ikke kommer indsigelser inden for en af fogedretten fastsat frist. Udvalgets forslag vil bl.a. indebære, at der ved lån eller kreditter, for hvilke der er udstedt et gældsbevis, vil komme til at løbe en ny forældelsesfrist på (efter lovforslaget) 10 år for både hovedstolen og de under fogedforretningen opgjorte renter.

Hvis skyldneren fremsætter indsigelse mod det opgjorte krav inden for den fastsatte frist, vil der skulle afholdes udlægsforretning efter de almindelige regler herom. Det samme vil gælde i tilfælde, hvor der ikke er afgivet insolvenserklæring inden for de sidste 6 måneder, jf. hovedreglen i retsplejelovens § 490, stk. 1.

Bestemmelsen skal kunne anvendes, selv om kreditor ikke på forhånd ved, om der er afgivet insolvenserklæring. Kreditor vil således ved indgivelsen af udlægsbegæringen skulle bede fogedretten om i givet fald at behandle begæringen efter § 490, stk. 3, og ellers efter de almindelige regler.

Der henvises i øvrigt til kapitel VIII, afsnit 6.2.3.3, i betænkning nr. 1460/2005.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Med henblik på at sikre, at karakteren